

Peripețiile unui copil pe tărâmul copilăriei

Eram un copil fericit și aventuros care se juca și descoperea lumea din jurul său. Zi de zi, mă plimbam prin parc, îmi făceam prieteni noi și încercam mereu lucruri noi.

Dar, într-o zi, am avut parte de una dintre cele mai mari aventuri ale vieții mele. M-am pierdut în parc! Am mers cu mama și cu tata să ne plimbăm și am început să alerg prin iarbă, fericit de libertatea mea. Într-un moment de neatenție, când m-am oprit să mă uit la niște fluturi, mi-am pierdut din vedere părinții și nu i-am mai găsit.

În acel moment, mi s-a părut că întreaga lume s-a prăbușit în jurul meu. Am început să plâng și să strig după mama și tata, dar nu m-au putut auzi. M-am gândit la toate poveștile în care copiii se pierd și se rătăcesc în pădure, și am început să mă tem că și eu voi avea același sfârșit.

Dar nu mi-am pierdut speranța și am început să caut ajutor. Am întâlnit o bunică care se plimba prin parc și i-am povestit ce mi s-a întâmplat. Ea mi-a spus să rămân liniștit și să o urmez. M-a dus la un stand de informații și a vorbit cu o doamnă care mi-a oferit un număr de telefon pentru a suna la părinții mei.

După câteva minute, mama a venit în grabă la standul de informații și m-a îmbrățișat. Am simțit o mare bucurie că i-am găsit și m-am simțit în siguranță. Mama mi-a spus că trebuie să fiu mai atentă în viitor și să nu mă pierd din nou.

Acum, când mă uit înapoi la acea zi, mă simt norocoasă că am întâlnit oameni buni și că am reușit să găsesc ajutor. Această experiență m-a învățat că trebuie să fiu atentă și să am grijă de mine în tot timpul. Dar, mai presus de toate, am învățat că întotdeauna pot cere ajutor și că niciodată nu sunt singur.

„Peripețiile unui copil pe tărâmul copilăriei”

eleva STEGARU ANDRA

clasa a IV-a

prof. înv. Gălățanu Gabriela, cadru didactic îndrumător
Școala Gimnazială Nr. 1 Scurta (Orbeni), jud. Bacău